

הוויכוח על א"י שעמד להחקיים לפני שבוע יחקיים מחרתים - לרגל "חקציב
 נוסף" שיוצע לבית לשלשה דברים: צבא, חקירת מים והוצאות הועדה. הוויכוח יהיה חלקי,
 מצומצם בתחומי מטרות התקציב ויארך רק שעות אחדות. מנהיג הליברלים, ארצי סינקלר,
 משתתף בוויכוח מחר - הוויכוח הכי גדול על הוצאות הזין - ולכן לא ישתתף מחרתים, ויצא
 הגורל על ג'ימי. אולם אדם זה הוא פחדן, טיפש ומר-נפש, ולאחר שיחה של שעה-ורבע עזבתי
 אותו אחה"צ בהרגשה לא נעימה. מסביב הנחיתות שלו יש לו שני מקורות: היותו יהודי
 (ועדיין לא נפגשתי עם יהודי מערבי שאינו סובל מחסביך נחיתות זה כשהדבר נוגע לענין
 יהודי) והיותו בן אכיו. הוא יודע שירש שם גדול - ואין לו התכונות הנפשיות והשכליות
 להחזיק את השם בגדלו.

התחיל בסענות על "אנשינו". - אין לסמוך עליהם, הם גורמים לבלבולים -
 וזה והם כפויי-טובה. הרצפליד ביקר אותו בהארץ(?) התאונן שכניני התימנים לא טובים -
 בשעה שהבנינים נעשו ע"י ההסתדרות(?).

חופטים קרקע ואינם יורדים מעליה - ממש כערבים ובו' וכו'

כשהציתי לו להשתתף עם הסוכנות ברכישת אדמות בגליל - שפך חמתו על הסוכנות. לו
יש קו אחר - ואינו יכול לפעול עם הסוכנות. עוד לפני שנתיים הזהיר - שלא יעמדו על
עבודה עברית, שיעשו הסכם עם ערבים, שישתמשו בגבול ביהודים מסלונים למי"מ עם ערבים(!)
וכדוכה. אחר כך מצא חסא חדש - לא לומדים אנגלית בארץ, ועוד לפני שמונה עשרה אמר
לויצמן שישלח סורים מאנגליה לבתי הספר בארץ.

כשהסברתי לו האבסורד שבפענותיו - הודה, אך מכעסו לא חזר.

ואשר לוויכוח - אין הוא רוצה לדבר. השעה קצרה, ובחור יהודי אין לו מה
להגיד. בכלל לא טוב שיהודי ידבר, יאמרו לו שהוא שיילוק, יפסיקו אותו וכו'. ומה
יש להגיד? יסען נגד *delay* יענו לו: אנו שולחים ועדה. יע יסען נגד חוסר בסחון -
יאמרו: הצבא נלחם. העתונים האנגלים בכלל יאמרו: בגלל היהודים אנשינו נהרגים.
יסען על הגליל - יאמרו לו יש שם מאה ועשרים אלף ערבים.

כשאמרתי לו שהמדובר הוא מחוז עכו ובמחוז זה יש כארבעים אלף ערבים
התעקש וסען א.ג. בעצמו אמר לו שבמחוז יש מאה ועשרים אלף, והעיקר הוא מה שחושבים
האנגלים. אמרתי לו המספרים שיש לי הם מספרים אנגלים, רשמיים - אך הוא באחת - לא.ג.
יש מספרים אחרים.

לבסוף שפך כעסו על חיים. מחחילה היה נגד חלוקה - ורק חיים דיבר על
לבו, אבל הוא אמר מיד שיקצו ויקצו, כך אמר גם סינקלר וגם פשוט צ'יל - חיים לא
שמע להם. עכשיו מה תעשו אם הועדה חקבל חכניה הריס? (מז שאל אותי: מה היא חכניה
הריס. סיפרתי לו) האם אתם יכולים לעמוד נגד אנגליה? חיים אומר שהיהודים יירו.
הרובה אתה שאני אאים ביריות?

וכך קפץ ממענה למענה - במרידה, במהדנות.

"גם ביחס לגרמניה אמרו מקודם שלא יעיצו - וחנה תעיצו".

אמרתי לו: אינך מאמין ביהודים, אינך מאמין באנגלים - ואחרי שועה

כפלים. אין אנו כמות מבוטלת בארץ, ואין מפעלנו מזיק כלל לאנגליה, ועדיין

יש באנגליה שכל ישר וגם יושר לב, ואין יסוד להרעית הבוסה.

האם לא היתה לנו הבוסה בשתי שנים אלה - מען כאילו בהנאה סדיסטית.

אמרתי לו - אפילו בשתי שנים אלה היו לנו כיבושים גדולים, ורק

מפני שלא רצינו להשלים עם כשלון: היהודים זוינו, נבנה נמל, סנענו הפסקה עליה. -

- כן, כן, אבל? -

- אבל, עלינו להלחם, ואם כי אין הנצחון מונח בקופסא יש לנו יסוד לקוות

לנצחון. השנסיס לנצחון בכל אופן ירבו כשנלחם מאשר אם נשלים למפריע עם הבוסה.

ורק כאשר נחה קצת דעתו והחל להתנצל שהוא שואל שאלות אלו רק למען

העמיד אותי על הקשיים ועל טענות המתנגדים - אמרתי לו מה עליו לדבר בוויכוח:

שלושת הסעיפים של ההקציב הנוסף מניחים מקום לבירור שאלת הבטחון, המדיניות

הכללית, השפעת קיצוץ העליה, דחיות, והרושם בארץ שלמשלה אין קו - וחביעוהינו

מהועדה ומהמשלה ביחס לתכנית.

לבסוף חזרתי לשאלת יצירת נקודות חדשות בגליל - אך כאן לא הצלחתי.

"עם האנשים האלה" אין לפעול יחד.

— היש לך אנשים יותר טובים?

— יש לי די צרות במושבות שהקימותי, וחטל.

בערב - ישיבה של מועצת ציוני אנגליה לדון על הצעתו של בנטוויץ (חבר

המועצה!) האומרת:

"That the Council reconsider the decision taken in December and request the Executive of the J.A. pursue directly negotiations with representatives of Arab peoples for an agreement on the basis of an undivided independent Palestine".

בנסוויטש תקף את החלטה מועצת הסוכנות היהודית על שלחן עגול בגלל: (1) שהציע מו"מ באמצעות הממשלה האנגלית, (2) שקבע בסיס להסכם הצהרה בלפור והמנדט. היות והערבים רוצים עצמאות של א"י וצרופה למדרציה ערבית - אין שום סיכוי לשלום על בסיס זה. בהחלטה הסוכנות יש סחירה לעצמאות ערבית (!)

היו הרבה הדמנויות לשלום עם ערבים שהוזנחו ע"י ההנהלה. לפני הקונגרס סיד לאחר חוצת הדו"ח של חוצתה רצו כמה מנהיגים ערבים מא"י להפגש עם הציונים ולא נענו. סיד לאחר הקונגרס היו מנהיגים ערבים מחוץ לא"י ששנו בהצעות לציונים - ונדחו. יש קודם כל להסתלק מרעיון מדינה יהודית. א"י צריכה להיות עצמאית. היה בזמן האחרון מו"מ - אולם ההנהלה חזרה בת מהסכמתה והציגה חנאים שהערבים לא יכולים לקבל. משום כך הוא מציע לציוני אנגליה הצעה זו.

אמרתי שבהצעת בנסוויטש יש שלושה חלקים: א) הצעה לבטל החלטת מאונסובר, בחלק זה לא אגע. ההחלטה נתקבלה בלי ידיעת ההנהלה, ואיני רוצה עכשיו להתערב בדבר. ב) הצעה למו"מ ישר עם ב"כ עמי ערב. - ג) טרורמה של הסכס: א"י עצמאית כלומר מדינה ערבית בא"י. אני שולל שני החלקים האחרונים. השלישי הוא סתירת הציונות, ולא רק נתנגד אלא נלחם בנשק ביד נגד פתרון זה. חלק ב' הוא מעליב ובנוי על סילוף האמת.

א) אין זה אמת שלמני הקונגרס פנו אלינו ערבים ונאמנו דחינום. האמת

היא הפוכה: אנחנו פנינו לערבים (לעוני עבד הדי) להתאחד על מנת למנוע חלוקה הארץ. עוני ענה: נגד חלוקה - כן, אבל לא נסכים לעליה אף של יהודי אחד.

(ב) לא נכון שאחרי הקונגרס פנו אלינו באי-כוח ארצות ערב - האמת היא שאנו חיששנו קשרים עם מנהיגים ערבים מכל הארצות, אבל לא הצלחנו למצוא בסיס לדיון. ושאלתי את בנטוויטש - מי הם באי כוח ארצות ערב שפנו אלינו. בנטוויטש ענה: פ'ילבי . .

ואשר לסו"ם האחרון שבו כאילו אנחנו חזרנו מהסכמתנו - מטרהי מהלך הסו"ם כביכול - מכתבי חיימסון כגנס.

הצעה בנטוויטש הורדה מעל הפרק - אבל אדם זה מוסיף להיות חבר מועצת

ציוני אנגליה. - -

לונדון, 7.3.38

ד"ר סגנס היקר -

קיבלתי מכתבך מיום 3 למרס (סקליה). שמחתי מאוד להכשחך, ואיני צריך להגיד לך שאני מקבל בהחלט את דבריך ללא כל היסוס - במידה שהם נוגעים למה שאמרת לנורי. אולם קשה לי לקבל את דעתך בדבר נורי. המקור שממנו קיבלתי את האיןפורמציה הוא נאמן בעיני, ולפיו אמר נורי שבשיחה ארוכה אתך ואת (עם) הבישוף מירושלם בבירות דן על הסכם יהודי ערבי מבוסס על מיעוט יהודי חסידי - *(. based on the principle of a permanent minority status for the Jews)* וקביעת אחוז מכסימלי לאוכלוסים היהודים בארץ. והוא מוסיף ואמר שסגנס הודיע באם הנחלת הסוכנות לא תקבל הצעה זו - יהודי אמריקא, אנגליה וגרמניה יתערדו מהסוכנות ויפעלו בעצמם בעד הסכם כזה".

איני יכול להעלות על הדעת ששמו בפי נורי דברים אשר לא אמר.

בכבוד רב, ד. בן-גוריון.